

ସପ୍ତମନ୍ତ୍ର

ସୁରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ବାଘୀ

ସତ୍ୟକୁ ପାଳିବୁ ଜୀବନ ଧନରେ
ଅଟେ ସିଏ ମା ପରି,
ସତ୍ୟ ପାଳି ରାମ ଗଲେ ବନବାସ
ସଂସାରେ ପଡ଼ିଛି ହୁରି ।
ଜ୍ଞାନ ଧନ ଯା'ର ଅଟଇ ନିଜର
ସେ ରୁହେ ସର୍ବ ଉପରେ,
ପିତା ଭଳି ସାହା ହୋଇଥାଏ ସଦା
ଭୟ ନାହିଁ ବିପଦରେ ।
ଧର୍ମ ଦାଣ୍ଡେ ତୁମେ ଠିଆହୋଇ ରୁହ
ଅଧର୍ମ ପଥକୁ ଛାଡ଼ି,
ଭାଇ ଭଳି ଧର୍ମ ତୁମ ସଙ୍ଗେ ଥିବ
ଅଶ୍ଵାରେ ଗାମୁଛା ଭିଡ଼ି ।
ଦୟାକୁ ରଖିଲେ ହୃଦୟେ ତୋହର
ସମସ୍ତେ ହୋଇବେ ମିତ୍ର,
ମିତ୍ର ରୂପ ଧରି ତୋ ଜୀବନେ ପଥେ
ଚଳାଇବ ସୁଖ ରଥ ।

ସ୍ନେହ କଥା ମୁହିଁ ଥରେ ଦେଲେ କହି
ବର୍ଷାବ ଅମୃତ ବର୍ଷା,
ଝିଅଟିଏ ହୋଇ ସଭିଙ୍କ ଆଦର
ମାତା ପିତାଙ୍କ ଭରସା ।
କ୍ଷମା ଗୁଣ ଥିଲେ ଜୀବନ ଯୁଧରେ
ହେବନାହିଁ ପରାଜୟ,
ପୁତ୍ର ପରି ଆସି ବିଫଳ ବେଳାରେ
ସଫଳ ହେବ ଉଦୟ ।
ଶାନ୍ତିର କାହାଣୀ ତୁ ବୋଧେ ଜାଣିନୁ
ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଅଶାନ୍ତି,
ପରିବାର ସବୁ ଏକାଠି ରହିଲେ
ବିରାଜିବ ଆମ ପ୍ରିତି ।

ପ୍ରବାହ ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦ
ନୀଳକଣ୍ଠପୁର, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା